פיית הסלע

צ'כיה

בזמנים ההם בסלע העזים שמעל הנהר אורווה חיה פיה, מכשפה טובה. העם אהב אותה והיא עזרה להם, אם בעצה טובה אם בכספים.
והנה באה צרה גדולה על העם. במערה מעל הנהר אורווה התיישבו שני דרקונים אכזריים שפגעו בתושבי הסביבה. העם שלח את הגיבור יאנקו למעלה הנהר, לבקש עזרה מהפיה.
יאנקו אכף סוס אמיץ ודהר לאורך הנהר תוך רעש הרעמים וברק הסערות עד סלע העזים התלוי ממש מעל הנהר. שם ירד מהסוס וקשר אותו לעץ שבור. ואז נשכב והמתין לחצות. בדרך כלל הפיה הייתה יוצאת בחצות לנהר.
בדיוק בחצות הסלע נסדק, וכאילו שער נפתח בו ומשם יצאה הפיה ההררית ושאלה את יאנקו מדוע הגיע.
"אוי צרה, גבירתי היקרה, צרה באה עלינו! הכפר שלנו שלח אותי אליך" הסביר יאנקו "התנפלות כזו שאפילו לספר קשה! בהר שמעל כפרנו ישנה מערה גדולה ושם בנו לעצמם משכב שני דרקונים אכזריים. כל ערב הם יוצאים מהמערה, חוטפים פרות או שוורים ולוקחים אותם אליהם. כבר לקחו את כל החיות שבכפרנו ומוות מרעב מחכה לנו! לבדנו לא נוכל לגבור על הדרקונים. עזרי לנו, בבקשה."
פיית הסלע שמעה את יאנקו ואומרת לו:
"אני מכירה את הדרקונים האלה. הם באים גם הנה ועל המדרון הזה טורפים את הציד שלהם. אבל על תדאג, כי תוכל לגבור על השודדים האלה. הנה, קח את המקל הזה, חזור הביתה

ותמתין לדרקונים סמוך למערה שלהם. כשרק יופיע אחד מהם עלה באומץ על גבו ואת השני תריץ לפניך במקל. אם יתחילו להתמרד, תן להם לאכול את המקל ואז הם יתמוססו לזפת.
כשתסיים את המלאכה עם הדרקונים, חזור אלי ותקבל תגמול!"
כך אמרה, נכנסה לסלע והסלע נסגר במכה חזקה.
יאנקו עשה כפי שאמרה לו הפיה, השמיד את הדרקונים והציל את כפרו מהצרה.
עבר חודש או חודשיים ויאנקו לבש בגדים חגיגיים, עלה על הסוס האמיץ שלו ויצא שוב לאורך הנהר עד סלע העזים. הגיע לשם, הדליק מדורה, השקה את סוסו ובחצות קרא לפיית הסלע:
"גברתי הקסומה, השמדתי את הדרקונים, שחררתי מהם את כל ארץ אורווה. תני לי את התגמול שהבטחת לי וגם מתנה כלשהי לאשתי.
האדמה רעדה תחת רגליו, נפתח הסלע ופיית הסלע היפה הופיעה בפתח.
"בוא ותתקרב, יאנקו" הזמינה אותו "ראה את

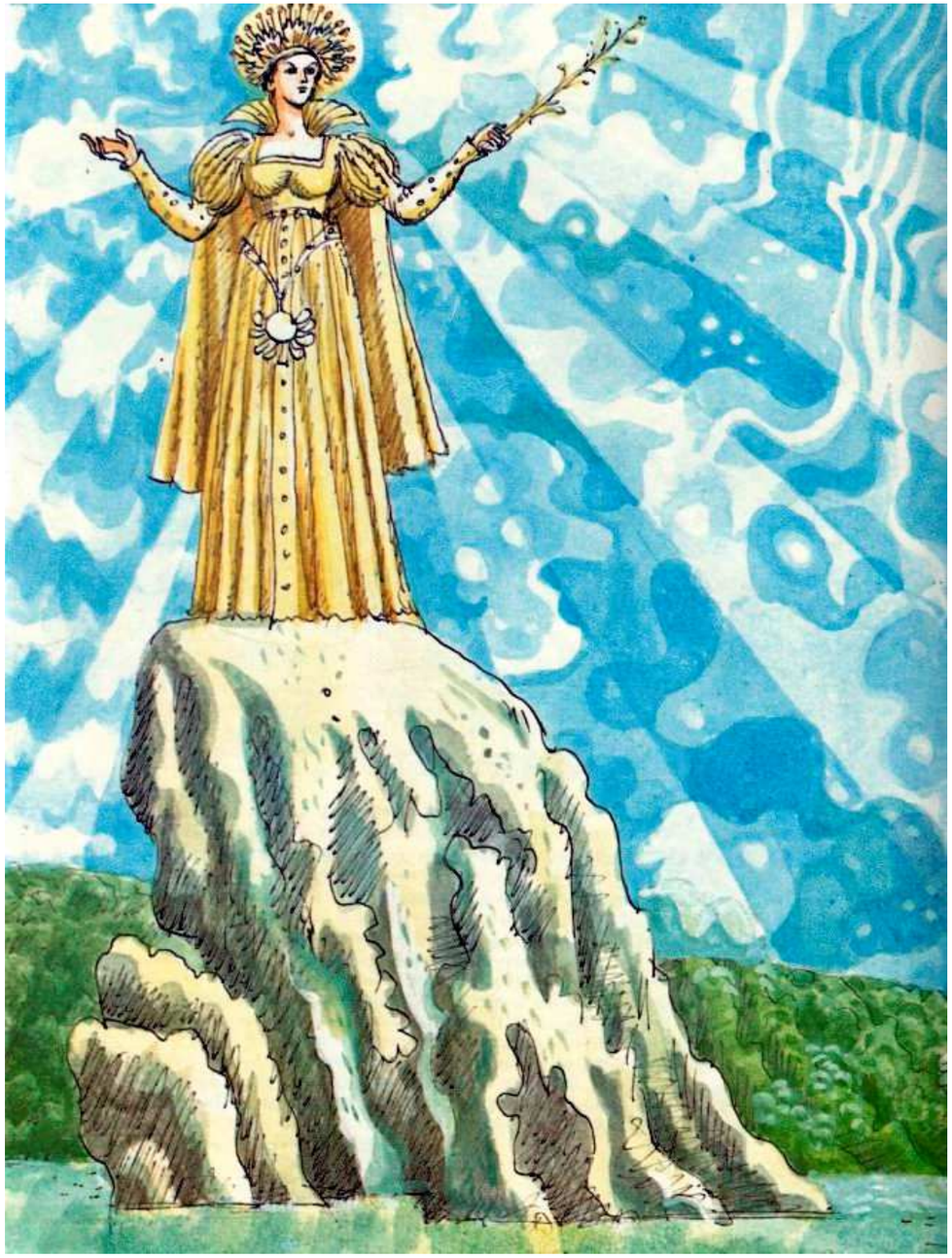

הכסף והזהב שכאן. קח כמה שרק תרצה. אך עצה לי לך – אל תיקח יותר מדי. לא מעט אמיצים אבדו בגלל חמדנות. חבל יהיה, אתה עוד צעיר. הנה לך פנינה ואבני חן. קח אותם לאשתך, אך אל תתפתה ליותר, כי רע יהיה לך!"

יאנקו מילא את הכיסים והתרמיל בזהב וכסף, לקח גם פנינים ואבני חן. עמד והסתכל מה עוד לקחת? ואז ראה – שם תלויה עטרה של פיית הסלע. הוא הושיט את ידו ותפס אותה.

אוי! צרה באה עליך יאנקו, יאנקו! כאן סופך!

נרעדה האדמה והסלע נסגר ברעש איום. הסוס האמיץ נבהל ודהר הביתה בלי הרוכב, כמו מבשר שינקו כבר לא בין החיים.

לא נשאר יאנקו.